

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

tet. Derfor tror jeg, man skal indstille sig på, at dette problem skal løses ved, at de danske folketingsmedlemmer må have en dobbelt funktion. Og derfor må man finde nogle arbejdsformer, der gør det muligt, hvis vi skal gøre os gældende i Strasbourg.

Jeg skal herefter komme ind på enkelte konkrete spørgsmål; først dem, der blev rejst af ordførerne, og senere enkelte af dem, der blev rejst af øvrige talere.

Hr. Knud Bro var inde på spørgsmålet om afskaffelse af de besværligheder, der fandtes, når personer rejste fra ét fællesmarkedsland til et andet; herunder måtte jeg forstå, at det navnlig var pas, hr. Knud Bro mente vi skulle afskaffe. Jeg kan sige, at det er jo allerede sådan nu, at Danmark accepterer legitimationskort i stedet for pas fra samtlige EF-lande, og at det måske kan være et skridt på vejen. Vi ved, der kan være enkelte juridiske problemer i forbindelse med at passere en landegrænse, som kræver en vis form for kontrol med legitimation, men der er nok ingen tvivl om, at det problem må vi gøre meget for at løse, og jeg mener altså, at det, der nu er sket, er et skridt på vejen. På samme måde er der vedtaget et direktiv om afskaffelse af de grønne forsikringskort for biler. Det vil vi støtte. Det træder i kraft. Det vil også være en letelse for folk, der færdes mellem EF-lande i bil.

Hr. Knud Bro var i øvrigt inde på i sit meget humorfyldte indlæg, at man jo nok skulle kunne samarbejde om en række spørgsmål, men jeg forstod, at hr. Knud Bro mente, at det var, ligesom vi ikke havde formuleret nye tanker, vi var for traditionelle. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der dog var enkelte nyheder i min redegørelse, som har været gennemtænkt i mindre grupper — ikke i kaffeklubber, men i mindre grupper — inden de indgik i redegørelsen. Jeg kan som eksempel nævne, at formuleringen af aktionen vedrørende indsigt og kontrol med de multinationale selskaber, som også indgik i topmøderedegeben, er en dansk opfindelse, og jeg kan nævne, at oplægget om egentlig europæisk forbrugerpolitik, som vi også har fået accepteret i topmødeerklæringen, også er af dansk oprindelse. Endelig har vi taget initiativet om

fiskeripolitik i Nordatlanten; det er altså et selvstændigt dansk initiativ.

Man kan vel ikke sige, at vor holdning til Norges optagelse i fællesmarkedet var udtryk for et ekstra initiativ, men det var dog udtryk for en særlig synsmåde, som ikke umiddelbart blev anlagt af de tidligere lande, og som altså påvirkede de øvrige lande.

Hr. Niels Helveg Petersen samt enkelte andre, der har haft ordet, var inde på spørgsmålet om det nordiske samarbejde, og her fandt flere, at der var et område, hvor min redegørelse havde været for kortfattet, at jeg havde udtalt mig for lidt dybtgående om dette spørgsmål. Andre fandt, at det ligefrem skulle være udtryk for, at vi nu var på vej væk fra det traditionelle nordiske samarbejde, og man citerede en nordisk artikel, som skulle understrege, at noget sådant faktisk allerede var godt i gang.

Som nordisk minister må jeg slå fast, at der i det arbejde, der er foregået mellem de nordiske lande, ikke er foregået nogen forringende ændring siden dansk medlemskab af fællesmarkedet, tværtimod. Samarbejdet inden for Ministerrådet, samarbejdet i de forskellige komiteer og udvalg er blevet styrket efter Danmarks medlemskab af fællesmarkedet; jeg siger ikke, at det er blevet det på grund af Danmarks medlemskab af fællesmarkedet, men den omstændighed, at vi er blevet medlem, har ikke svækket det, og de planer, vi har haft for en styrkelse af det, har kunnet gennemføres uanfægtet. Vi har haft tættere samarbejde med nogle af de andre nordiske lande som følge af, at vi i fællesmarkedet tager stilling til en række problemer, der hidtil ikke har været taget stilling til i det nordiske samarbejde, så man kan sige, der er blevet en dimension til i det nordiske samarbejde. Det er forkert, hvis man vil påstå, at dette samarbejde er blevet svækket.

Hr. Nyboe Andersen var inde på spørgsmålet, om man ikke gik lidt for vidt med anvendelsen af det, hr. Nyboe Andersen kaldte parallelitetssynspunktet, og mente, at det måske nu bliver anvendt så meget, at man rent faktisk blokerer fremskridt på en række områder, som kunne være løst for sig selv.

Jeg tror imidlertid, man bliver nødt til at erkende, at hvis der skal ske fremskridt i